

Publicerad 2020-11-10 05:10 av Ken Cassel

Jag tar på mig mina sandaler

Låser sedan dörren och går ut genom porten då jag
sätter på mig mina solglasögon för att genast
börja steppa på gatan fram
För just nu skiner ju solen så söt och grann
Jo, det gör den minsann
Värmer min annars, så kalla själ
Och den här underbara känslan tillsammans med
musiken ifrån mobilen gör att jag just då bara
myser med glada och lyckliga tankar
Ja, just nu känns ingenting fel

Men titta där

Där kommer visst min granne

Bäst att jag hälsar

Med ett steg framåt och ett tillbaka säger jag Hej
samtidigt som jag ler

Med en huvudnickning morsar grannen vänligt
tillbaka och det är det sista som vi får se av varann
För själv fortsätter jag bara att dansa fram i solens
sken ner till byn

Och om jag har tur då tänker jag, kanske solen har
gjort mig lite mera brun om hyn innan jag är framme
där min älskade står och väntar på mig

Jo, jag vill ju gärna bli lite brun om hyn, för det gör
mig ingenting

Tycker inte om att känna mig som ett äkta blekansikte

Jag gillar indianer, som ni kanske förstår

De få som finns kvar..

Jag tar på mig mina sandaler!

Ken Cassel

10/11-2020

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten